

10

کاروان دفاع از حقوق پناجویان و مهاجران
دهمین سال مقاومت خود را چهار روزه جشن می گیرد.

دهمین سال کاروان برای جهانی عاری از جنگ و استثمار

دهمین سال مقاومت در برابر اخراج،
ممنوعیت سفر، نژادپرستی و خشونت پلیس

جشن ده سال مقاومت و همبستگی بین المللی

کنگره، راه پیمائی، برنامه های فرهنگی

دوم تا پنجم اکتبر 2008

شهرهای Jena و Weimar در ایالت Thüringen آلمان

برای کسب اطلاعات بیشتر به www.thecaravan.org و www.thevoiceforum.org مراجعه کنید.

Kontakt: The VOICE Refugee Forum Jena, Schillergäßchen 5, 07745 Jena
Telefon: 017624568988, voice_mail@emdash.org

برای پشتیبانی مالی حساب زیر در اختیار شماست:
The Voice e.V. Göttingen

Konto: 14 00 61, Blz: 260 500 01, Sparkasse Göttingen, Stichwort „10 Jahre“

کنیم. ما می خواهیم مواضع سیاسی و چشم اندازهای خود را بیان کنیم، و می خواهیم در باره ی راه هایی که در آینده باید برویم، به بحث بپردازیم. پیش از این جشن و کنگره در اکتبر، پناجویان تورینگن به همراه تشکل صدای پناهنده روز چهاردهم دسامبر 2008، اجلاسی را به عنوان « ما اردوگاه های بسته ی Katzhütte را خواهیم بست » سازمان خواهند داد. هدف پناجویان ایجاد وحدتی قدرتمند تر و گسترش راه حل های جدال پی گیر ما برای محور اردوگاه های بسته است.

برای پرسش در این مورد که چگونه می توانید با گروه های منطقه ای کاروان یا دفتر صدای پناهنده تماس بگیرید، به نشانی های زیر مراجعه کنید.

برای کسب اطلاعات به زبان فارسی به نشانی های زیر مراجعه کنید:

حزب سوسیالیست ایران / دفتر مرکزی

tel.: 0049 – 171 – 83 25 563

Email: info@jonbesh-iran.com

حزب سوسیالیست ایران که در تمام سال های مبارزاتی خود علیه ارتجاع و امپریالیزم، از حقوق پناجویان با همه توان خود دفاع کرده و از اعضای دهساله کاروان دفاع از حقوق پناهنده است، از همه سازمان ها و احزاب مدافع حقوق پناهندگی و ضد ارتجاع و ضد امپریالیست، همچنین از همه پناجویان و اعضا و هواداران خود می خواهد تا برای تقویت کاروان، در این جشن و کنگره شرکت کنند

برنامه

دوم اکتبر 2008

ساعت یازده صبح – مصاحبه مطبوعاتی در ایما در مرکز جوانان و فرهنگ / Goetheplatz شماره 11.

ساعت دو بعد از ظهر – بیانیه در حمایت از مبارزات پناجویان در تورینگن: راه پیمائی به سمت مرکز ضد پناهندگی و ایما / Goetheplatz

ساعت هفت شب: مراسم گشایش با نمایشگاه، فیلم و موسیقی

سوم اکتبر 2008

ساعت ده صبح – دیدار همبستگی از اردوگاه های بسته Katzhütte و Geltberg و مرکز فعالان امور پناهندگی در Apolda / تورینگن

ساعت هفت و سی دقیقه – نمایش دو فیلم

چهارم اکتبر 2008

دانشگاه فردریش شیلر شهر Jena در خیابان Carl-Zeiss شماره 3

ساعت ده صبح – صبحانه و ناهار و دیدار جمعی

ساعت دوازده ظهر – سمینار هائی در مورد اعتراض پناجویان در تورینگن که به ابتکار خود سازماندهی شده اند، کارزارها، نقش آلمان در جنگ

اروپائی علیه پناجویان، شعار « ما اینجایم چون شما کشورهامان را ویران می کنید! » و پلنوم نهائی و چشم اندازها

ساعت هشت شب – (Mensa Philosophenweg, Jena) جشن سالگرد با کنسرت و سایر برنامه های فرهنگی.

KARAWANE Bielefeld karawanebilefeld@web.de	KARAWANE Düsseldorf E-Mail: dusskarawane@freenet.de	KARAWANE Hamburg Brigittenstr. 5, 20359 Hamburg Tel.: +49 (0) 40 43189037 E-Mail: free2move@nadir.org	KARAWANE München c/o Eine Welt Haus Schwanthalerstraße 80 80336 München E-Mail: caravane-munich@zeromail.org Internet: www.carava.net
KARAWANE Bremen Kulturzentrum Paradox Bernhardstr. 10-12, 28203 Bremen Telefon: +49 (0) 421 7901309 E-Mail: Karawane_Bremen@web.de	THE VOICE Göttingen Geismar Landstrasse 19 37083 Göttingen Telefon: +49 (0) 170 87 88 124 the_voice_Goettingen@gmx.de	THE VOICE Jena Schillergässchen 5, 07745 Jena Telefon: +49 (0) 176 24 56 89 88 E-Mail: thevoiceforum@emdash.org Internet: www.thevoiceforum.org	KARAWANE Wuppertal Markomannenstr. 3, 42105 W'tal Telefon: +49 (0) 162 27 42 424 E-Mail: wuppkarawane@yahoo.de
	KARAWANE Halle E-Mail: caravan.halle@gmx.net		

ده سال مقاومت و همبستگی بین المللی

کاروان سراسری دفاع از حقوق پناجویان و مهاجرین که از ملت های مختلف تشکیل شده است ، دهمین سال مقاومت خود را از دوم تا پنجم اکتبر 2008 در شهرهای Jena و Weimar واقع در ایالت Thüringen آلمان جشن می گیرد . شعار این جشن و کنگره « ده سال مقاومت و همبستگی جهانی» است . ما از همه مردم علاقمند دعوت می کنیم تا برای ابراز حمایت از پناجویان و نشان دادن همبستگی با اعتراض های جاری **صدای پناهنده** در دفاع از پناجویان تورینگن علیه فشارهای دولتی برمبارزات پناجویان ، و تبادل تجربه و برنامه های آینده ، به Jena بیایند .

رشد و گسترش کاروان

تاریخچه کاروان از اعتراض شش هفته ای که در تور تابستان سال 1998 و در 44 شهر آلمان با شعار « ما حق رای نداریم ، اما صدا داریم ! » آغاز می شود . با حمایت و همراهی و همبستگی رفقا و دوستانی از قاره های مختلف ، ما درست پیش از انتخابات عمومی سال 1998 به موضوع نژاد پرستی در آلمان هجوم بردیم . با این شعار ، ما شرایط طاقت فرسای پناجویان را با بیان صریح آن شرایط و محکوم کردن رفتار غیر انسانی در این کشور ، همچنین شرایطی که باعث شدند ما کشورهامان را ترک کنیم ، به صدای بلند در سراسر آلمان فریاد زدیم . این تور شش هفته ای ، همچنین هماهنگی و همکاری سراسری در مبارزه علیه نژاد پرستی سازماندهی شده ی دولتی ، نظام اجتماعی نژادپرستانه و تعقیب و اخراج پناجویان به نقاط مختلف جهان را پدید آورد . ما در مبارزات پی گیر خود ، دردها و وحشت هائی را که سیاست پناهندگی اتحادیه اروپا به رهبری آلمان برای پناجویان ایجاد کرده است به نمایش گذاشتیم و روحیه مقاومت و همبستگی خود را علیه تهاجم های روزمره به شان انسانی ما و فرزندان و خانواده مان به مردم نشان دادیم .

از ده سال پیش که به عنوان جریانی قدرتمند شکل گرفتیم ، مبارزه ای بی امان را در دفاع از حقوق انسانی خود به پیش بردیم . در اکسیون

های اعتراضی بی شمار ، علیه تداوم ساختار استعماری و ذهنیت نژاد پرستانه ، علیه اخراج پناجویان و قوانین ویژه نژادپرستانه ، مثل « قانون ممنوعیت دور شدن از اردوگاه های پناهندگی و اجبار در اقامت در شهرهائی که در آن ها تقسیم شده ایم » ، اردوگاه های بسته ، توحش پلیس ، و همچنین علیه تبنائی آلمانی ها با رژیم هائی که ما از آنان گریخته ایم ، یکسره جنگیدیم . ما ، هیچگاه از محکوم کردن تقویت دیوار اروپا که هر ساله به قیمت جان هزاران پناهجو انجامید ، باز نایستادیم . ما هرگز مردم کشورهائی را که از آن ها گریختیم فراموش نکردیم ، و دردها و رنج ها و فقر و فلاکت آنان و ریشه های این فلاکت را از یاد نبردیم .

در این ده سال ، رفقا و دوستانی را از دست دادیم . در حالی که پلیس به بعضی از خواهران پناهجوی ما ، پیش از اخراج در اردوگاه های پناهندگی تجاوز جنسی کرد (که عکس ها و مدارک بسیاری از این موارد جنایتکارانه را در اختیار داریم ،) دوستان دیگری از ما در مرحله اخراج دست به خودکشی زدند ، و بعضی شان به ضرب گلوله پلیس آلمان جان دادند ، یا در بازداشت پلیس ، به نحو مرموزی سوختند .

دوستان ما از حق ماندن در آلمان ، جانانه دفاع کردند . با حمایت های بسیاری ، این امکان را پیدا کردند تا علیه مقامات مبارزه کنند و پیروز شوند . اما در موارد بسیاری ، این پیروزی تنها در مبارزه ای سنگین و با تصمیمی راسخ امکان پذیرشد . در جریان این مبارزات ، این فرصت دست داد تا دوستان و حامیان تازه ای پیدا کنیم و پناجویان بیشتری را به میدان مبارزه برای حقوق اولیه انسانی شان بکشانیم . در عین حال ، برخورد با فشارهائی که واکنش صریح به مبارزات ما بود ، به ما تجربه های بسیاری آموخت . تنبیه ها ، مصوبه ها و اخراج ها ، ابزارهای شناخته شده مسئولان آلمانی برضد پناجویانی است که علیه شرایط موجود مبارزه می کنند و مجبورند آن شرایط را تحمل کنند . تصمیم ما در دفاع از خویش و ایستادگی ما بر سر اصول ، به موازات تعمیق همبستگی ، به ما اطمینان داد که می توانیم بر موانع و روش های سرکوبگرانه فائق آئیم و به مطالبه خود برای عدالت و احترام گذاشتن به شان انسانی مان ، بی امان ادامه دهیم .

علیه چه می جنگیم

در نخستین فراز « قانون پناهندگی » سال 1982 ، دولت آلمان به صورت سیستماتیک و کاملا آشکار، مفاد اعلامیه جهانی حقوق بشر را که خود از امضا کنندگان و تصویب کنندگانش بود ، نفی کرد . با اعمال سخت گیری بیشتر بر پناجویان و اجرای قانون موسوم به ضد ترور ، حق پناهندگی رفته رفته به وسیله دولت آلمان که سلطه ی کاپیتالیستی آن توسعه می یافت ، عملا زیر پا گذاشته شد. بنا به همان دلایلی که چند سال پیش به متقاضیان پناهندگی می دادند ، حالا آنان را رد می کنند .

به موازات این اقدام ، دولت آلمان زمینه های حضور نظامی خود در جهان را قانونی کرد . بنابراین ، زمانی که آلمان دوباره جنگی تجاوزکارانه را در سال 1999 با بمباران یوگسلاوی آغاز کرد ، ساختن دژ اروپا قبلا طراحی شده بود . دولت آلمان ، در اروپائیزه کردن نقض حقوق بشر علیه پناجویان نقش اساسی را بازی کرده و بازی می کند که هدف اصلی آن مستحکم کردن مرزهای اروپائی با توسعه ی نظامی گری پس از منسوخ کردن حقوق پناهندگی در پانزده سال پیش است که در واقع زیر پا گذاشتن کنوانسیون ژنو است که کشورهای مختلف آن را پذیرفته اند .

آلمان به مثابه قدرت رهبری کننده ی اروپا ، فرهنگ زندان های دیپورت ، کمپ های بسته و نظامی گری را ، نه تنها به کشورهای اروپا ، بلکه به کشورهای آفریقای شمالی و کشورهای همسایه ی اروپای شرقی صادر می کند . این فرهنگ ، به پلیس در این کشورها و بسیاری دیگر از کشورهای آفریقائی و آسیائی برای مهارکردن مردم و از بین بردن ریشه های جنبش های استقلال طلبانه آموزش می دهد . دیوان سالاری آلمان جریان گسترده ی اخراج پناجویان از اروپا را سازمان می دهد و به اعضای جدید اتحادیه اروپا می آموزد که چگونه مرزهای اروپا را به روی مردی که ازجهنم کشور خویش گریخته اند ، ببندند . این دیوارها را می سازند تا ثروتی را که در پانصد سال گذشته از مردم جهان به غارت برده اند ، حفظ کنند .

ما از کشورهائی آمده ایم که در نتیجه امپریالیسم غربی و همکاری و هماهنگی تنگاتنگ میان دیکتاتورهای حاکم بر آن کشورها و قدرت های

اروپائی ، در معیارها و ابعاد گسترده ای دچار ویرانی و تباهی و استثمار شده اند . بسیاری از ما ، تجربه های مشخص وهولناکی از این دسیسه های ضدانسانی داریم . وقتی ما پا به آلمان گذاشتیم ، دریافتیم که نه تنها امنیت نداریم ، بلکه با نظامی روبه رو شده ایم مشابه نظامی که چون هیولائی خون ما را در کشورهامان مکیده ، و به کشورهای ما هجوم برده تا برای مکیدن شیره ی ثروت های طبیعی ، ما را به بردگی ببرد . کاروان ، دریافت ها و باورهایش را از مجموعه ی شرایط موجود ، در دو شعار اصلی متبلور کرده است : « ما اینجانیم ، چون شما سرزمین هامان را ویران می کنید . » و « پناهندگی حق انسانی ماست ، نه یک امتیاز . » و این دو شعار را ، به مثابه بدیهی ترین واقعیت به سراسر شهرها و میدان ها برده ایم .

پس از ده سال ،

مقاومت و همبستگی ادامه دارد

از همان آغاز ، سازماندهی خود به خودی پناجویان و همبستگی با مبارزات آنان ، محور اصلی شبکه کاروان بوده است . بدون نقش رهبری پناجویان فعال ، کاروانی که ما می شناسیم ، قادر نبود به حیات خود ادامه دهد . در ده سال گذشته ، تجربه های ناشی از عمل به ما آموخت که : همبستگی یکی از سلاح های اصلی ماست . در نتیجه ، همواره مقدم همبستگی ها و انگیزه ها و ابتکارهای جدید را گرامی می داریم .

به این دلیل است که برای دهمین سالگرد مقاومت و مبارزه کاروان ، به ایالت تورینگن می رویم تا از فعالان و دوستان مان در اردوگاه های مختلف پناهندگی حمایت کنیم و به آنان نشان بدهیم که همبسته ی واقعی آنانیم . به موازات فعالیت در حمایت از پناجویان این منطقه ، به عنوان تشکل کاروان به تبادل تجربه با پناجویان و مهاجران و آزادیخواهان می پردازیم . ما می خواهیم خود سازماندهی پناجویان را ارتقاء دهیم و شبکه ای گسترده تر و بزرگ تر در جهت پشتیبانی و همبستگی بسازیم تا بتوانیم با نظام غیر انسانی منزوی کردن پناجویان و اخراج آنان مقابله